ג: כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

טו א ב מיי' פ"ג מהל' שבועות הלכה ו סמג לאוין רמט טוש"ע יו"ד סימן רלו סעיף ח:

טז ג מיי' פ"ט מהל' שחרות הלכה ט:

יז ד מיי' פ"ו מהל' שחרות הלכה יא סמג לאוין רי:

אינו חייב עד שידור מכולם. נמה אחת כגון דאמר הריני מיר סתם (לקמן יא:).

מכדי תיישיר קאמר ודלמא נדבה קבל עליו שנזיר להביא בי הורים נדבה. ס) לכאורה משמע צפורי ולא נזיר וק"ק ביון דתיישיר קאמר ליתיי נמי בנזיר: מיהו איכא למימר כיון דהדבר שקול לא מחייב בנזיר דספק נזיר להקל. ומיהו קשה דמשמע דלא קשה ליה אלא משום דתיישיר קאמר אבל אי הוי ודאי ניתא ליה ואמאי אדרבה כ"ש דקשה טפי ואמאי הוי ודאי דלמא נדבה קאמי הלכך נראה ל' דמ דלמא צפורי נדבה קאמר ויביא מספק זה וזה כיון דתיישיר קאמר אבל אי ה"ה אפר ודאי לא הוה קשיא ליה שיביא שניהם וק"ל דעל כרחי תיישיר דקאמר לאו משום ס' דאי אפשר לעשותו נזיר שם: ולהביא קרבנותיו לעזרה ה) ומצי כיוצא בזה תיישיר להקל השכבי: ליה כודאי אבל לא לענין נזירות דספק נזירות להקל: א"כ הרי עלי קן מכבי ליה. שכן דרך הנודרים ליזהר ובנדרים הלך אחר לשון בני אדם: ודלמא צפורי מצורע קבל עליו לשטור מצורע שחייב להביא לטהרתו. לפי' קמא לההחייב ולפרושי דוקא צפורי מצורע. וק"ל אמאי שביק נזיר דקיימי' בזה ונקט ע"ם ליפרך דלמא לשטור נזיר טמא מצפורי קאמר. ולהך פירוש דלהחייב זה בזה קאמר איכא למימר דלא ניתא ליה למימר להחייב שתים פתורת נזיר חבר להיותו נזיר דאמרי' צפורי נזיר טמא קבל עליו ועוד לשטור נזיר מקרבנותיו הלכך ניתא ליה למפרך מצפורי מצורע. ולפי' איכא למימר דניחא ליה טפי למימר' מצפורי מצורע שמביא ב' צפורים מנזיר שמביא תורים ובני יונה: וה' לישני ב) לי הכי בלבו. וי"ל דלא מהני כיון דצפורים משמע הכי והכי ולא מוכח טפי לנזיר: כגון שהיה נזיר טהור עובר לפניו. ואיהו לא ניחייב להביא צפורים הלכך ע"כ ה"ק הרי עלי דבר שאם אטמא אתחייב להביא צפורים. וה' דלמא ה"ק הרי עלי לשטור זה מצפורים אם ישמא. וי"ל דבכי האי גוונא מהני אם אמר בלבו היה כך משום דיש לנו לפרש דבריו בענין זה שחייב עצמו הראי מהשתא. ולא שקבל עליו דבר שאם יארע בפקרה שיתחייב הלכך לא מפרש דבריו אלא להיותו נזיר או לשטור מי שנתחייב כבר קרבנו. לר"ל אע"ג דאין נזיר עובר לפניו. דכיון דלדידיה אהני טעמא דספוכים (הוא) [אף] דלא פי' בהדיא להיותו נזיר אם נע"ל. אם פי' בהדיא לא בעי נע"ל. אבל לר"י ספוכים לא מהני מידי הלכך בעי' לעולם נזיר עובר לפניו: האומר ימין היא שבועה. אם אמר ימין שלא אוכל דבר זה ואכלו לוקה. לאו משום דכתיב וירם ימינו וישבע. ומניין לשמאל שהיא שבועה דכתיב ובזרוע עזו. ומדכתיב בימינו משמע מכלל דבזרוע עזו היינו שמאל ואמר נמי פ"ק דברכות מנין שהקב"ה מניח תפילין דכתיב ה' עוז לעמו יתן וגו' ותפילין דשמאל הוי: הריני נזיר מן החרצנים ומן הגזים ומן התגלחת ומן הטומאה ה"ז נזיר. פי' אם הזיר בא' מכל אלו ה"ז נזיר וכל דקדוקי נזיר עליו כאילו אמר הריני נזיר בסתם. ומשום דבעי למתני כתב הכי דנזיר עלום ונזיר ששתין אין כל ענין נזיר עליהם תנא הכא כל דקדוקי נזירות עליו: אינו חייב עד שידור מכולן. פי' עד שיאמר הרי' נזיר בסתם ואם בא

הרי עלי קן מיבעי ליה. דלכך נדבת עולת העוף לומר כלשון קן: צפורי מצורע קאמר. כלומר להמחייב כדקיבו מצורע עובר לפניו דמי דאפשר דליכא מד מצורע דטעון לפורים ולא נזירות וגם לצפורי שייכי שפיר גבי מצורע: בגון שהיה נזיר עובר לפניו. והיה סבור לפילו נזיר טמא לפניו ולכך פריך ולמא לפורין דקאמר לפטור נזיר טמא העובר לפניו מדקנטעין ומשני כגון שנזיר טהור עובר לפניו ויודע זה העובר לפניו וקאמר הרי עלי צפורים ואמני קסבר נימא לפורים דקאמר היינו דאם יטמא זה הנזיר העובר לפניו שיביא אחמיו לפורים ולריך לחמוה ולומר כגון דאמר בלבו להיות שייך למצות נזירות דשייכא ביה לפורים אם יטמא ולעיל כי פריך ולמא לפורי מצורע קאמר לא מצי לשנויי כגון דאמר בלבו דזיכויה מיפמעע טפי[2] לפורי מצורע טפי מנזירות משום דנזירות טריחא ליה וממיר עליה לקבל ועוד לשון לפורים כמוניו אלל מצורע כדפרישית ולא אלל נזיר אלא סיבא שביניהם וק"ל דעל כרחי' תיישיר דקאמר לאו משום ס' דאי אפשר לעשותו נזיר מס' ולהביא קרבנותיו לעזרה ה) ומצי כיוצא בזה תיישיר להקל השכבי: ליה כודאי אבל לא לענין נזירות דספק נזירות להקל: א"כ הרי עלי קן מכבי ליה. שכן דרך הנודרים ליזהר ובנדרים הלך אחר לשון בני אדם: ודלמא צפורי מצורע קבל עליו לשטור מצורע שחייב להביא לטהרתו. לפי' קמא להחחייב ולפרושי דוקא צפורי מצורע. וק"ל אמאי שביק נזיר דקיימי' בזה ונקט ע"ם ליפרך דלמא לשטור נזיר טמא מצפורי קאמר. ולהך פירוש דלהחייב זה בזה קאמר איכא למימר דלא ניתא ליה למימר להחחייב שתים פתורת נזיר חבר להיותו נזיר דאמרי' צפורי נזיר טמא קבל עליו ועוד לשטור נזיר מקרבנותיו הלכך ניתא ליה למפרך מצפורי מצורע. ולפי' איכא למימר דניחא ליה טפי למימר' מצפורי מצורע שמביא ב' צפורים מנזיר שמביא תורים ובני יונה: וה' לישני ב) לי הכי בלבו. וי"ל דלא מהני כיון דצפורים משמע הכי והכי ולא מוכח טפי לנזיר: כגון שהיה נזיר טהור עובר לפניו. ואיהו לא ניחייב להביא צפורים הלכך ע"כ ה"ק הרי עלי דבר שאם אטמא אתחייב להביא צפורים. וה' דלמא ה"ק הרי עלי לשטור זה מצפורים אם ישמא. וי"ל דבכי האי גוונא מהני אם אמר בלבו היה כך משום דיש לנו לפרש דבריו בענין זה שחייב עצמו הראי מהשתא. ולא שקבל עליו דבר שאם יארע בפקרה שיתחייב הלכך לא מפרש דבריו אלא להיותו נזיר או לשטור מי שנתחייב כבר קרבנו. לר"ל אע"ג דאין נזיר עובר לפניו. דכיון דלדידיה אהני טעמא דספוכים (הוא) [אף] דלא פי' בהדיא להיותו נזיר אם נע"ל. אם פי' בהדיא לא בעי נע"ל. אבל לר"י ספוכים לא מהני מידי הלכך בעי' לעולם נזיר עובר לפניו: האומר ימין היא שבועה. אם אמר ימין שלא אוכל דבר זה ואכלו לוקה. לאו משום דכתיב וירם ימינו וישבע. ומניין לשמאל שהיא שבועה דכתיב ובזרוע עזו. ומדכתיב בימינו משמע מכלל דבזרוע עזו היינו שמאל ואמר נמי פ"ק דברכות מנין שהקב"ה מניח תפילין דכתיב ה' עוז לעמו יתן וגו' ותפילין דשמאל הוי: הריני נזיר מן החרצנים ומן הגזים ומן התגלחת ומן הטומאה ה"ז נזיר. פי' אם הזיר בא' מכל אלו ה"ז נזיר וכל דקדוקי נזירות עליו כאילו אמר הריני נזיר בסתם. ומשום דבעי למתני כתב הכי דנזיר עלום ונזיר ששתין אין כל ענין נזיר עליהם תנא הכא כל דקדוקי נזירות עליו: אינו חייב עד שידור מכולן. פי' עד שיאמר הרי' נזיר בסתם ואם בא

ורבנן סברי לא מחפים אינישי במידי דסמיך ליה ר' יוחנן אמר רב"ע לא מחפים אלא היינו טעמא דר"מ דחיישינן שמא צפורי נזיר טמא קיבל עליו מבדי חיישינן קאמר דלמא צפורי נדבה קיבל עליו א"כ הרי עלי קן מבעי ליה ודלמא הרי עלי צפורי מצורע קאמר כגון שהיה נזיר עובר לפניו ודלמא נזיר טמא ולפוטרו מן קרבנותיו קאמר כגון שהיה נזיר טהור עובר לפניו מאי ביניהו אכא ביניהו כגון דאמר ציפרין הסמוכין לשער עלי לר' יוחנן אע"ג דאמר הכי אי נזיר עובר לפניו אין אי לא לא לרשב"ל אע"ג דאין נזיר עובר לפניו מי איכא למ"ד לא מחפים אינישי במילתא דסמיך ליה והתניא [6]האומר ימין הרי זו שבועה מ"ט לאו משום דכתי' [1]וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם אמרי לא משום דימין גופיה איקרי שבועה דתניא [4]מניין לאומר ימין שהיא שבועה שנאמר [2]נשבע ה' בימינו ומניין [3]לאומר שמאל שהיא שבועה שנאמר [2]ובזרוע עזו: **מתני'** [5]הריני נזיר מן החרצנים ומן הגזים ומן התגלחת ומן הטומאה הרי זה נזיר וכל דקדוקי נזירות עליו: **גמ'** מתני' דלא כר' שמעון דתניא ר"ש אומר [2]אינו חייב עד שידור מכולם ורבנן אמרי [3]אפילו לא נזר אלא בחד מנהון הוי נזיר מ"ט דר"ש אמר קרא [3]מכל אשר יעשה מנפן היין מחרצנים ועד זג ורבנן מ"ט אמר קרא [4]מיין ושכר יזיר ור' שמעון נמי הכתיב מיין ושכר יזיר ההוא מיבעי ליה [5][7]לאסור יין מצוה הרשות מאי היא [7]קדושתא ואבדלתא

מיבעי ליה כיניהו כגון דאמר סמוכין לשיער. ר' יוחנן סבר מע"ג דאמר הכי לא מוכחת מילתא לקבוטלי עליה נזירות הוא דקאמר אלא לקבל עליו לפרין סתם נלא נזירות אי נמי דנזיר עובר לפניו: **נרים נקיט.** כיון דאמר בהדי' לפורין סמוכין לשיער מוכחת מילתא דמשום נזירות קאמר ואף על גב דאין נזיר עובר לפניו דמיחפים אינישי כשיער דסמיך ליה וכמאן דאמר הרי עלי לגדל שיער דמי: **האומר ימין.** אלא מוכל ככר זה הרי זו שבועה: **מאי טעמא לאו משום דכתיב וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם.** דקא מחפים ימינו לישבע דסמיך ליה: (ג) ה"ג. ימין שאוכל ככר זה כאומר שבועה שאוכל ככר זה דמי שנאמר נשבע ה' בימינו (ו) בימינו אמר ומשבח כשבועה: **שנאמר ובזרוע עזו.** מדכתיב ימינו וכתיב ובזרוע עזו אלמא דזרועו היינו שמאלו והכי נמי אמרי בפרק קמא דמסכת ברכות (דף ו.) מנין שהקב"ה מניח תפילין דכתיב ובזרוע עזו ואין עזו אלא תפילין כו' ותפילין כשמאל קיימי: **מתני' אמר הריני נזיר מן החרצנים.** אי אמאר הריני נזיר מן הזנין כו' הרי הוא כמי שאמר הריני נזיר סתם שמקבל עליו כל דקדוקי נזירות: **גמ' לפילו נזר אלא מאחד מהן.** אי מן מרכן אי מן זג הרי זה נזיר וכל דקדוקי נזירות עליו: **מכל אשר יעשה.** [8]משמע שבירך שיהא נזיר מכל אשר יעשה שאינו נזיר אלא ש"ל נזיר מכולם: **אמר קרא מיין ושכר יזיר.** דמשמע דלפילו [9]אלא נזר אלא מיין לחודיה הוי נזיר מכולם: **לאסור יין מצוה כיין הרשות מאי היא קדושתא ואבדלתא.** [10]מי מיית עליה לאיסור נזירות: והרבן סברי לא מחפים אינישי במידי דסמיך ליה ר' יוחנן אמר רב"ע לא מחפים אלא היינו טעמא דר"מ דחיישינן שמא צפורי נזיר טמא קיבל עליו מבדי חיישינן קאמר דלמא צפורי נדבה קיבל עליו א"כ הרי עלי קן מבעי ליה ודלמא הרי עלי צפורי מצורע קאמר כגון שהיה נזיר עובר לפניו ודלמא נזיר טמא ולפוטרו מן קרבנותיו קאמר כגון שהיה נזיר טהור עובר לפניו מאי ביניהו אכא ביניהו כגון דאמר ציפרין הסמוכין לשער עלי לר' יוחנן אע"ג דאמר הכי אי נזיר עובר לפניו אין אי לא לא לרשב"ל אע"ג דאין נזיר עובר לפניו מי איכא למ"ד לא מחפים אינישי במילתא דסמיך ליה והתניא [6]האומר ימין הרי זו שבועה מ"ט לאו משום דכתי' [1]וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם אמרי לא משום דימין גופיה איקרי שבועה דתניא [4]מניין לאומר ימין שהיא שבועה שנאמר [2]נשבע ה' בימינו ומניין [3]לאומר שמאל שהיא שבועה שנאמר [2]ובזרוע עזו: **מתני'** [5]הריני נזיר מן החרצנים ומן הגזים ומן התגלחת ומן הטומאה הרי זה נזיר וכל דקדוקי נזירות עליו: **גמ'** מתני' דלא כר' שמעון דתניא ר"ש אומר [2]אינו חייב עד שידור מכולם ורבנן אמרי [3]אפילו לא נזר אלא בחד מנהון הוי נזיר מ"ט דר"ש אמר קרא [3]מכל אשר יעשה מנפן היין מחרצנים ועד זג ורבנן מ"ט אמר קרא [4]מיין ושכר יזיר ור' שמעון נמי הכתיב מיין ושכר יזיר ההוא מיבעי ליה [5][7]לאסור יין מצוה הרשות מאי היא [7]קדושתא ואבדלתא

1. וְאַשְׁמְעֵם אֶת הָאִישׁ לְבַדּוֹ הַבְּדִים אֲשֶׁר מִמְעַל לְמִימֵי הָאֵר וְחָיָם יְמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ אֶל הַשָּׁמַיִם וַיִּשָּׁבַע בְּחֵי הָעוֹלָם כִּי לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וְחֵצִי וּבְכֹלוֹת נָפַץ יַד עַם קֹדֶשׁ תְּכַלֶּינָה כֹּל אֵלֶּה: דניאל יב ז
2. נִשְׁבַּע יְיָ בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ אִם אֶתֵּן אֶת דְּגָנֵךְ עוֹד מַאֲכָל לְאֹיְבָיִךְ וְאִם יִשְׁתּוּ בְּנֵי נֵכָר תִּירוֹשֵׁךְ אֲשֶׁר יָגַעַתְּ בּוֹ: ישעיהו סב ח
3. כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מִגֶּפֶן הַיַּיִן מֵחַרְצַנִּים וְעַד זָג לֹא יֹאכֵל: במדבר ו ד
4. מִיַּיִן וְשֵׁכָר יָזִיר חֹמֶץ יַיִן וְחֹמֶץ שֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וַעֲנָבִים לַחִים וִיבֵשִׁים לֹא יֹאכֵל: במדבר ו ג

ב) תוס' ד"ה ואבדלתא ניזיר וכו' כמקומו הס"ד ותמ"ל מ"ה כגון שהיה נזיר טהור עובר לפניו דלמא נר לאיסורי נזיר ומ"ש לעיל דלמא כר' מאיר ד"ה ואבדלתא שהרי הוא לאומר ימין שלוכל:

ג) [תוס' מנדרים פ"ח], ב) לקמן יא: נמ. [נדרים ד'], ג) [לקמן יא:], ד) [לקמן יא: נדרים ד'], ה) [לקמן ה. מנ"ל], ו) [לקמן לה:], ז) [ירושלמי יד:], ח) ל"ל טהור.

א) תוס' ד"ה האומר ימין וכו' ור"ח אומר כמלקמן ע"ב. ל"ב כתן הס"ד ותמ"ל מה"ד ומיהו ל"ל ומיהו ל"ש דעתו פי' מתפילין לי נמי מדסמיך ימין מתלה ע"ל וכ"ל מוכח משום:

1. ל"ל מלריכות. 2. תיכת נוסי נמחק. 3. ל"ל שטור. ותיכת שטור נמחק. 4. ל"ל מכל כתוב. 5. תיכות דלמחים מחתיי מחקוק. ול"ל דאין סכנת כך. 6. תיכות קבל עליה נמחקוק. 7. תיכות קבל עליה נמחקוק. ול"ל עלי. 8. עי' הגהות הב"ח על דיבור זה.

להוכיח צריך שיוכיר כולם. ומיהו מודה ר"ש בהריני משלשל ומכלכל דהתם לא התיר כלום אע"ג דלשון גדל שער הן הוי כאילו אמר הריני כאותו שגידל לגדל שער והוי כאילו אמר הריני נזיר בסתם: אמר קרא מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג וכיון דכתיב מכל אשר יעשה מגפן היין למה לי תו למכתב מחרצנים ועד זג לומר שאם בא לפרש צריך לפרש הכל וכיון דקפיד קרא אחרצנים וזג ה"ה נמי אתגלחת וטומאה: ורבנן אמר קרא מיין ושכר יזיר. וכיון דכתיב מכל אשר יעשה מגפן היין מיין ושכר למה לי לומר לך דאפי' נזר מיין לחודיה הוי נזיר דיין ושכר חד הוא:

ורבנן סברי לא מחפים אלא היינו טעמא דר"מ דחיישינן שמא צפורי נזיר טמא קיבל עליו מבדי חיישינן קאמר דלמא צפורי נדבה קיבל עליו א"כ הרי עלי קן מבעי ליה ודלמא הרי עלי צפורי מצורע קאמר כגון שהיה נזיר עובר לפניו ודלמא נזיר טמא ולפוטרו מן קרבנותיו קאמר כגון שהיה נזיר טהור עובר לפניו מאי ביניהו אכא ביניהו כגון דאמר ציפרין הסמוכין לשער עלי לר' יוחנן אע"ג דאמר הכי אי נזיר עובר לפניו אין אי לא לא לרשב"ל אע"ג דאין נזיר עובר לפניו מי איכא למ"ד לא מחפים אינישי במילתא דסמיך ליה והתניא [6]האומר ימין הרי זו שבועה מ"ט לאו משום דכתי' [1]וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם אמרי לא משום דימין גופיה איקרי שבועה דתניא [4]מניין לאומר ימין שהיא שבועה שנאמר [2]נשבע ה' בימינו ומניין [3]לאומר שמאל שהיא שבועה שנאמר [2]ובזרוע עזו: **מתני'** [5]הריני נזיר מן החרצנים ומן הגזים ומן התגלחת ומן הטומאה הרי זה נזיר וכל דקדוקי נזירות עליו: **גמ'** מתני' דלא כר' שמעון דתניא ר"ש אומר [2]אינו חייב עד שידור מכולם ורבנן אמרי [3]אפילו לא נזר אלא בחד מנהון הוי נזיר מ"ט דר"ש אמר קרא [3]מכל אשר יעשה מנפן היין מחרצנים ועד זג ורבנן מ"ט אמר קרא [4]מיין ושכר יזיר ור' שמעון נמי הכתיב מיין ושכר יזיר ההוא מיבעי ליה [5][7]לאסור יין מצוה הרשות מאי היא [7]קדושתא ואבדלתא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com